

ת"פ 9308/12/16 - מדינת ישראל נגד שאול מכלוף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9308-12-16 ישראל נ' מכלוף

לפני
המאשימה
כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לילי קצב בויטל ועו"ד מורן
מיוזבניק

נגד
הנאשמים
שאול מכלוף
ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן

גזר דין

חלק כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה - לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לקודת הסמים.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 23.8.16 בשעה 03:20 החזיק הנאשם ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 3.10 גרם נטו לצריכתו העצמית וכן בסכין (ת/2).
3. ביום 11.7.17 ביקש הנאשם להודות בעובדות כתב האישום ובמועד האמור נשמעו טיעונים לעונש.

עמדת המאשימה

4. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות החזקת הסכין ברכבו של הנאשם בשעות לילה מאוחרות ולכך שבאותה עת החזיק הנאשם גם בסמים.
5. מתחם הענישה לו עתרה המבקשת נע בין שני חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. כתמיכה למתחם לו עתרה הפנתה המבקשת לע"פ 27836-08-14 חזן נגד מדינת ישראל, וכן לת"פ 58556-05-15 מדינת ישראל נגד סובחי עוואד.

6. המאשימה הפנתה לעברו של הנאשם שאינו רלבנטי וישן וכן ללקיחת האחריות וחסכון בזמן שיפוטי ולאור כל אלו ביקשה להשית ענישה הממוקמת בשליש האמצעי של המתחם לו טענה קרי, מאסר שאפשר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון בפועל.

עמדת ב"כ הנאשם

7. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד וזאת בשים לב לשיקולי שיקום החלים בעניינו של הנאשם. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2009 ומאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. יתרה מכך, זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות מתחום האלימות שכן הרשעותיו האחרות בתחום הרכוש. הנאשם אב לילדה ואשתו בחודשי הריון מתקדמים.

8. באשר למתחם עתרה ב"כ הנאשם לכזה הנע בין מאסר מותנה לענישה של מאסר המרוצה בעבודות שירות והפנתה לפסיקה - רע"פ 3446/10 סאלח נגד מדינת ישראל וכן רע"פ 1490/12 אבו גוש נגד מדינת ישראל.

9. לסיום טיעוניה שבה ב"כ הנאשם והפנתה להליך השיקום הארוך שעבר הנאשם, עליו ניתן ללמוד מגיליון הרשעותיו, לכך שלנאשם עסק של הובלות (הוצגו מסמכים), ולכך שנוהג לעשות שימוש בסכין באופן יומיומי (הוצגו תעודות רפואיות בדבר פציעתו מסכין במסגרת עבודתו).

דין והכרעה

10. הנאשם שבפניי החזיק ברכבו בסכין ובסם. הסכין תוארה כסכין מתקפלת עם ידית שחורה ולבית המשפט אף הוגש צילום של סכין זו (ת/2).

11. רבות כבר נכתב באשר לתופעת הסכינאות והשלכותיה. בע"פ שניתן לפני מספר ימים 5987/15 פלוני נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט הנדל

"בהקשר זה, בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להעביר מסר מרתיע וברור לפיו מי שנוטל סכין - בין אם בכוונה ובין אם באדישות ושוויון נפש לחיי הזולת - נוטל על עצמו סיכון לענישה מחמירה. יש למגר ולהדביר את תופעת הסכינאות השגורה למרבה הצער במחוזותינו". ראו ע"פ 6910/09 איברהים הדרה נ' מדינת ישראל (9.5.2010)

12. אין ספק ולא יכול להיות כי את תופעת הסכינאות יש למגר ואולם כל מקרה יש לבחון לגופו. במקרה שבפניי הסכין הוחזקה ברכבו של הנאשם וגרסתו באשר להימצאותה ברכב לא סיפקה הסבר מניח את הדעת או כזה העולה עם מטרה כשרה. עם זאת, הנאשם לא נמצא בסמוך למקום הומה אדם ואין כל אינדיקציה המלמדת על כך שהנאשם עמד לעשות שימוש בסכין זו.

מדיניות הענישה ההולמת בעבירה של החזקת סכין

13. פסיקת בתי המשפט בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. מספר דוגמאות לענישה הנוהגת:

א. רע"פ 3446/10 סאלח עבד אל חלים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו ניתן ביום 06.04.11] ע"י כבוד השופטים לוי, ג'ובראן והנדל. המבקש הורשע ע"י בית משפט השלום בחיפה בעבירה של החזקת אגרופן ברכבו

שלא כדין. בית משפט השלום החליט שלא להרשיע את המבקש וחייבו לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, וכן הועמד במבחן שירות המבחן לתקופה של שנה וחייב לחתום על התחייבות להימנע מעבירה. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והמבקש הורשע בעבירה שיוחסה לו. הדיון הוחזר לבית המשפט השלום לצורך קיום דיון לעונש והמבקש נדון לחודשיים מאסר על תנאי, שירות לתועלת הציבור, צו מבחן והתחייבות שנותרו על כנם. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון על החלטת בית המשפט המחוזי. בית משפט העליון קיבל את הערעור והחזיר את פסק הדין המקורי של בית משפט השלום על כנו.

ב. **רע"פ 2968/12 אליז נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט ניתן ביום 06.05.12] ע"י כבוד השופטת נאור(כתוארה אז). המבקש הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה בכך שהחזיק סכין במגן השמש ברכב בו נהג. שירות המבחן המליץ על אי הרשעתו לצד הטלת של"צ. בית משפט השלום הרשיע והטיל 160 שעות לתועלת הציבור. על גזר הדין הוגשו שני ערעורים לבית המשפט המחוזי, הן על ידי המבקש והן על ידי המדינה. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. **רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל** (מיום 15.07.12) כנגד המבקש הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן שלא כדין. לפי המתואר בכתב האישום המבקש נתפס כאשר הוא מחזיק באגרופן בכניסה לתחנה המרכזית בירושלים וזאת "לצורך הגנה". בית משפט השלום בירושלים החליט שלא להרשיע את המבקש והטיל עליו 180 שעות של"צ. בבית המשפט המחוזי הערעור התקבל והמבקש הורשע העונש נותר אותו עונש. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. **עפ"ג (חי) 47321-07-14 רומן אבשלומוב (אסיר) נ' מדינת ישראל**, המערער פגש בפגישת אקראי בשני אנשי משטרה, בשעה 02.45 לפנות בוקר בגן ציבורי. הנאשם הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. בית משפט שלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבביצועה הורשע המערער עומד בין **עונש של מאסר מותנה לעונש של שמונה חודשי מאסר**. הנאשם נדון לשישה חודשי מאסר הופעל מע"ת של שישה חודשים סה"כ נגזרו על הנאשם שנים עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועוד עונש צופה פני עתיד. בית המשפט המחוזי בקשר למתחם קבע **"ככל שהדבר נוגע למתחם העונש ההולם, לא מצאתי כי נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא המצדיק את התערבותו במתחם שנקבע"**. הנאשם נדון לחודש אחד של מאסר אליו התווספו ששת חודשי המאסר המותנה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש של שבעה חודשי מאסר.

ה. **עפ"ג (י-ם) 42613-01-16 אייזד איברהים נ' מדינת ישראל (06.06.2016)** על-פי עובדות כתב-האישום, החזיק המערער בסכין. מדובר בסכין מתקבעת, אשר הוחזקה על-ידי המערער ברכבו, **מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל**, נדון לששה חודשי מאסר על-תנאי, בית המשפט דחה בקשה לאי הרשעה והערעור נדחה.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. **סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מע"ת ועד למאסר בפועל למשך שמונה חודשים**.

15. לגבי עבירת החזקת לשימוש עצמי **המתחם נע בין מאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר.**

15. בהינתן המתחמים האמורים, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו שאינו רלוונטי והרשעתו האחרונה משנת 2009.

16. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובעת כי אלה העונשים שאני משיתה על הנאשם:

א. אני דנה את הנאשם למאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 2500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.9.17. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

ג. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, בהעדר הצדדים.